

Bude nové spojení namířeno na USA?

Merkelová rokuje v Moskvě s Putinem

- CZ24 News | 16. ledna 2020

RUSKO: Merkelová v Moskvě: S Ruskem proti USA? Žárlivé scény ze sitcomu. Německo hájí své zájmy navzdory Trumpovi. Osudové spojení? Nord Stream 2 bude dokončen. Evropský nevděk vyvolává neklid. Co s Íránem?

CRIMSON ALTER hodnotí návštěvu kancléřky Merkelové, která po čtyřhodinovém jednání s prezidentem Putinem prohlásila, že Německo bude spolupracovat s Ruskem v otázkách společného zájmu navzdory USA

Úvodník německých novin Die Welt přišel po tiskové konferenci Angely Merkelové a Vladimíra Putina s tezí, že německá kancléřka se ve významných otázkách spojila s Ruskem proti USA.

Nicméně ještě před briefingem se samotný fakt přítomnosti Merkelové v Moskvě stal do jisté míry problémem pro americkou administrativu. Tento problém byl přinejmenším otázkou image, ale po tiskové konferenci získal diplomatické konotace. Nehledě na to, že v předvečer návštěvy dokonce i britský Financial Times označil návštěvu kancléřky v Moskvě za povážlivou v kontrastu s tím, co se od ní očekávalo: „Skutečnost, že Merkelová nenastoupila do letadla směřujícího do Washingtonu, je pozoruhodná.“

Kancléřka však šla dál a po zdoluhavých jednáních se rozhodla ústně dotknout několika pro Ameriku bolestivých bodů, což dokazuje, že diskuse s Vladimírem Putinem proběhla v maximálně konstruktivním duchu.

„Severní proud 2“ bude dokončen

Nejprve Angela Merkelová znovu prohlásila, že odmítá americké extrateritoriální sankce, a zdůraznila, že Nord Stream 2 je ekonomický projekt, který musí být dokončen „navzdory těmto sankcím“.

„Ruský prezident předložil termíny: existuje určité zpoždění, ale opravdu je možné ho dokončit. Chci zopakovat, že nepovažujeme extrateritoriální sankce za správné, a proto zásadně podporujeme tento projekt, tak jako dřív,“ uvedla Merkelová.

Ruský prezident potvrdil, že Rusko plynovod dokončí: „Určitě to dokážeme sami. Bez potřeby zahraničních partnerů. Otázkou je načasování. Dokončení výstavby bude odloženo o několik měsíců, ale doufám, že do konce tohoto roku, nebo v prvním čtvrtletí příštího roku budou práce dokončeny a plynovod bude fungovat.“

Za jadernou dohodu s Íránem

Angela Merkelová zdůraznila svůj závazek zachovat tzv. Íránskou jadernou dohodu, a učinila tak navzdory požadavkům Washingtonu, který chce zorganizovat maximální mezinárodní tlak na Írán a íránskou ekonomiku. I v této otázce došlo k zřejmé synergii s pozicí ruského prezidenta, který zdůraznil: „Je nutné, aby Institut obchodních výměn INSTEX konečně začal fungovat,“ čímž vystoupil na podporu evropského systému obcházení amerických sankcí, za jehož využívání Washington

pohrozil potrestat jeho účastníky.

Angela Merkelová odpověděla na otázku německého novináře na sblížení s Ruskem na úkor USA odvážnou tezí, že Německo a Evropa sledují především své vlastní zájmy, a Rusko rovněž, proto je nyní možné najít v některých otázkách společnou řeč, nehledě na přetrvávající neshody v jiných otázkách. Zájmy Washingtonu, jehož Merkelová nazvala „spojencem“, jsou v této rovnici zájmů demonstrativně „vytknuty před závorku“.

Provokativní otázka německého novináře byla sotva položena náhodou. Faktem je, že návštěva německé kancléřky v Rusku vyvolala mezi Američany zajímavou reakci. Pokud by se tu před námi neodehrávalo jednání na nejvyšší mezinárodní úrovni, ale typický americký sitcom, pak bychom skutečně mohli říci, že došlo k žárlivé scéně a na pozadí této scény se zračilo hořící auto íránského generála zabitého americkým dronem.

Důsledky amerických eskapád

Stojí za to se pokusit na celou situaci podívat očima Bílého domu a části americké mediální komunity, byť jen proto, abychom pochopili, proč návštěva německé kancléřky v Kremlu vyvolala tak bouřlivou reakci.

Připomeňme, že z hlediska významné části zámořských expertů na Trumpově eskapádě vydělal především Vladimír Putin, přičemž jeho zisk nespočívá pouze v posílení role Moskvy na Blízkém východě, ale také v tom, že Bílý dům ve skutečnosti tlačí Emmanuela Macrona a Angelu Merkelovou ke sblížení s Ruskem.

Jako důkaz pro tuto teorii předložila například agentura Associated Press následující pozorování činnosti evropských vůdců bezprostředně po zprávě o vraždě Sulejmáního:

„Putin byl prvním světovým vůdcem, s nímž hovořil francouzský prezident Emanuel Macron, když se v pátek doslechl o útoku amerického dronu. Mezitím německá kancléřka Angela Merkelová přicestuje do Kremlu, aby diskutovala o krizi na Blízkém východě.“

Není pravděpodobné, že budou vyslyšeny všechny pokusy Kremlu vysvětlit, že návštěva kancléřky přímo nesouvisí s americko-íránskou eskalací napětí. Mluvčí prezidenta Dmitrij Peskov uvedl, že neexistuje „žádná souvislost“ mezi vraždou Sulejmáního a důvody návštěvy Angely Merkelové, ale samotná skutečnost, že se o situaci na Blízkém východě jednalo, bude pravděpodobně washingtonským novinářům stačit k tomu, aby celou návštěvu interpretovali jako protiamerické gesto v souvislosti s íránskou agendou.

Nevděčná dítka

Nelze si nevšimnout určitého trollingu médií ze strany německé oficiální propagandy. Například státní rozhlas Deutsche Welle píše ve své recenzi návštěvy kancléřky v Moskvě, že „zatímco USA a Írán byly na pokraji války, vůdci Německa a Ruska vypracovali plán setkání v Moskvě“ a že „změna rovnováhy na Blízkém východě může přimět Berlín, aby se při hledání řešení obrátil na Moskvu.“

Lze si snadno představit ostré emoce v Trumpově administrativě, jejíž zástupci si hlasitě stěžovali na nedostatek solidarity a podpory ze strany evropských členů NATO (s výjimkou amerických satelitů zastoupených Polskem a pobaltskými státy) a kteří chtěli vidět všeobecné evropské nadšení pro tak úspěšnou demonstraci americké vojenské moci a schopnosti řešit složité diplomatické problémy řízenými střelami.

Americká média, jako je MSNBC a The Wall Street Journal, již hlásí, že „Trumpova administrativa řeší otázku, proč Evropa ‘nepomáhá’ USA v iránském problému. Dilema spočívá v tom, že pokud namísto podpory Macron volá Putinovi a Merkelová letí do Moskvy, existují pro to pouze dvě vysvětlení: buď Američané udělali něco špatně, nebo se evropští vůdci mýlí a necení si všech dobrých věcí, které Pentagon a ministerstvo zahraničí dělají pro tuto planetu. A jelikož přiznat si chybu nepatří k silným stránkám Washingtonu, lze se vsadit, že jednání hlav Francie a Německa bude vnímáno jako černý nevděk.

Transatlantická hysterie

Tudíž i prohlášení, že Německo (a Evropská unie jako celek) pracuje ve svých vlastních zájmech a dokonce dochází k závěru, že tyto zájmy se v některých aspektech shodují se zájmy Ruska, je dobrým důvodem k transatlantické hádce, protože ve Washingtonu je nyní obzvláště akutní nedostatek politiků a odborníků připravených vyrovnat se s tím, že americké zájmy nemusí být pro někoho hlavním a jediným vodítkem zahraniční a domácí politiky.

Nicméně dokonce i v případě, že Trumpova administrativa rozpoutá diplomatickou hysterii, je nanejvýš nepravděpodobné, že by se tím něco změnilo. Vztahy mezi USA a Evropskou unií komplikované hrozbami vzájemných sankcí a již uvalenými sankcemi, celními válkami, Trumpovými požadavky na vyplacení astronomických částek jako „daň“ za údržbu NATO, jakož i vojenskými eskapádami na Blízkém východě, jsou již tak nabourány. Washington nemá nevyčerpatelnou zásobu nyní snadno použitelných pák na donucování Berlína a je nepravděpodobné, že by jejich použití ovlivnilo přání vyjádřené Angelou Merkelovou hájit především německé zájmy.

Cesta k realizaci německých ekonomických a diplomatických plánů do budoucna nevyhnutelně prochází prohlubováním a zlepšováním vztahů s Ruskem, což současná jednání rozhodně prokázala.

Musíme to brát v potaz.